

Romeinen 3:1-20.

Rode draad van Romeinen 1+2.

Paulus wil *'gehoorzaamheid die uit geloof voortkomt'* bewerken bij mensen (1:5). Het evangelie is *Gods reddende kracht*, die dat bewerkt door het geloof *zowel bij Joden als bij heidenen* (1:16).

Alleen zó veranderen mensen tot echt rechtvaardig levende mensen. Alleen *door geloof* in dit evangelie gaan mensen passen bij God en worden ze werkelijk gehoorzaam, *'rechtvaardig voor God'* of *'door God als rechtvaardig aangenomen'* (1:17).

Paulus wijst op allerlei zonden in de wereld waaruit blijkt hoe ongeloof mensen bederft en hoe nodig dit herstellende evangelie is (1:18b-32).

Onfatsoenlijke zondaren en fatsoenlijke ongelovigen begaan dezelfde kernzonde: zij allen laten God praten en geloven niet in Hem (2:1). Zij doen allen wat in 1:18-23 staat – ook al leven velen fatsoenlijker dan anderen en keuren zij grove zonden af (vraag je af: op grond waarvan doen deze fatsoenlijke ongelovigen dat?).

God beoordeelt alle mensen op het punt of zij werkelijk met Hem en dus ook naar zijn wil willen leven. Dááruit blijkt of ze Hem werkelijk erkennen (geloven) of niet. Op deze manier beoordeelt God zowel Joden als heidenen (2:9-11). De wet aanhoren of hebben, of Jood zijn of besneden zijn (of bijbelse waarheden beamen) is niet beslissend!! **Beslissend voor God is of je zijn woorden hoort EN DOET** (2:13,25,28).

De uiterlijke besnijdenis wilde leren dat de Joden zich innerlijk moesten besnijden. *Door echt te geloven en te wandelen met God*, gebruiken ze de kracht van Gods Geest waardoor ze innerlijk besneden worden en veranderen (2:29). Als mensen geloven gebruiken zij Gods kracht en werkt die kracht in hen door. Het gaat samen en tegelijk op (zie intermezzo punt I).

De Bijbel zegt enerzijds dat God het doet (innerlijk besnijden – Deut 30:6), maar anderzijds dat wij, mensen het moeten doen (Deut 10:16).

Smv: De Joden worden dus net zo beoordeeld als heidenen: op hun daden waarin al of niet blijkt dat ze God erkennen en geloven (= de kernzonde niet hebben zoals beschreven in 1:18b-23).

Romeinen 3:1-8.

Paulus voelt aan dat bij de christenen in Rome, de vraag op zou kunnen komen: 'Eh ... alles goed en wel Paulus, maar de Joden zijn toch Gods bijzondere volk? Door te zeggen dat zij op dezelfde manier als de heidenen beoordeeld worden doe je net of er geen verschil is.

Hebben de Joden dan geen streepje voor bij God (boven de heidenen)? **(3:1)**.

Paulus zegt: Jazeker, ze zijn bevoorrechte mensen!! Ze hebben bv Gods onderwijs en de besnijdenis **(3:2)**. Maar ... als Joden ongelovig leven, baten al die voorrechten helemaal niets! Dan gaan ze alsnog verloren - net als ongelovige heidenen **(3:3a)**.

Paulus voelt aan dat mensen nu zouden kunnen redeneren: 'maar als Joden verloren gaan - is God dan niet ontrouw aan zijn beloften aan hen gedaan?'

Dat laatste is natuurlijk onzin. Want als God zijn aanbod aan mensen niet vervult, omdat die mensen God niet (willen) geloven, wordt Hij daardoor natuurlijk niet ontrouw. God maakt zijn beloften immers alleen werkelijkheid aan mensen, als die mensen ze in geloof aanvaarden en met God op weg gaan naar wat beloofd is (bv naar het beloofde land). God blijft trouw – Hij stelt immers zelf het geloof (en geloofsgehoorzaamheid) vrijwel altijd als voorwaarde voor het vervullen van zijn beloften. Het is terecht, dat Hij mensen (ook Joden) veroordeelt als ze niet geloven. Anders zou er überhaupt nooit van een oordeel van God over de wereld sprake kunnen zijn **(3:6)**!

Dan wijst Paulus – als even terzijde - op de valse en rare beschuldiging, dat christenen zondigen prima zouden vinden. Alsof Gód zonden prima zou vinden. Dat is gewoon laster (3:7,8). Paulus gaat er niet echt op in. De Bijbel is immers van A t/m Z helder, dat God mensen die zonden willen blijven vasthouden zal veroordelen. Dus zulke dwaze praters vragen om Gods veroordeling (3:8c).

Samenvattend: Joden zijn wel bevoorrecht boven heidenen, maar worden toch op gelijke wijze beoordeeld als de heidenen!

Romeinen 3:9-20.

Ja, als Joden zijn wij (zegt Paulus) beoordeeld door God. Niemand kan dat ontkennen. Maar van onszelf (van nature, dus zonder geloof) zijn we net als de heidenen.

De enige weg tot behoud (tot God) is geloof – dat is ook voor de Joden altijd zo geweest. Het Oude Testament vertelt dat veel Joden ongelovig leefden. God maakte dan verwijten daarover aan zijn eigen volk. Lees wat God dan over zijn eigen uitverkoren mensen zegt (3:9-18). Ook Joden werden door de kernzonde (= ongelof) mensen, die zondig leefden. Dat geldt dus niet alleen voor heidenen maar ook voor Joden. Ook zij gingen door ongelof allerlei zonden ‘normaal’ vinden – net als heidenen. Zonder geloof wordt niemand een ander (hemels) mens. Geen enkel mens wordt rechtvaardig (zoals God wil) door eigen kracht. Niemand kan zich door eigen kracht opwerken tot het niveau van Gods gerechtigheid (of van de levensstijl die hoort bij Gods mensen). Zelfs als je de wet (geboden) van God wel hebt, kun je dat niet (zonder geloof!). Kijk maar naar de Joden, die wel met de wet werkten maar zonder geloof. Echt veranderen kan alleen *door geloof* – dat is steeds de boodschap van Paulus. Het gaat hem immers om *de gehoorzaamheid van het geloof* (de levensstijl die uit het geloof in Gods aanbod van zijn hulp/kracht voortkomt en groeit – 1:5).

Samenvattend: Zonder geloof is ieder een goddeloze zondaar.

Vraag: Zijn de uitspraken in Romeinen 3:10ev absolute uitspraken? Zeggen die geciteerde uitspraken dat er in het OT geen rechtvaardige mensen en geen echte Godzoekers waren (enz)?

Nee, zo zijn deze citaten uit het OT niet bedoeld. door Paulus. Ook als je de gedeelten waaruit ze komen leest, zie je dat in de context vaak gesproken wordt over rechtvaardigen, die leefden voor God! In 3:11,12 wordt o.a. geciteerd uit Psalm 14:1-3. Diezelfde psalm spreekt toch ook over ‘mijn volk’ (4), ‘Gods volk’ (7) en over ‘de rechtvaardigen’ (5). Die waren er toen dus ook en die zijn er altijd geweest. De bidder van Psalm 143 noemt zich ‘Gods knecht’ en leeft echt voor God! De geciteerde uitspraken zijn dus algemene uitspraken, die vertellen dat in de tijd van de schrijver het aantal echte gelovigen klein was en dat ongelovige (en vrome) misdadigers het voor het zeggen hadden. Zo kunnen we ook vandaag Nederland typeren als een goddeloos land, zonder te zeggen dat er geen gelovigen meer zijn. Paulus gebruikt de citaten hier om aan te tonen dat als Joden niet geloven net als heidenen leven (zelfde kernzonde). Dan worden zelfs Joden volgens de Bijbel goddeloos! Joden zijn van nature (door hun Joodse bloed) niets beter dan heidenen, maar gelijk.

Samenvattend: De citaten die Paulus hier aanhaalt uit het OT willen dus niet bewijzen, dat er in de tijd vóór Christus nog nooit gelovigen of rechtvaardigen waren!

Paulus heeft benadrukt dat God zowel heidenen als Joden beoordeelt op het punt of ze geloven in Hem. Ook mensen die *onder de wet* leefden (de Joden dus) waren zonder geloof strafwaardig voor God (3:19). **Zonder geloof kan niemand zich (door eigen menselijke kracht) opwerken tot het leven in harmonie met God (dus zichzelf zo’n rechtvaardige maken).**

Geloven = leven in vertrouwen op God en zijn hulp – waardoor het leven naar zijn wil mogelijk wordt.

In Rom 4 zal Paulus uitgebreid aantonen dat geloof in het OT ook de weg ten leven was (de weg om zo'n rechtvaardige te worden) en dat ook mensen in het OT die weg al gingen – al was het helaas meestal niet de meerderheid van het volk. Die weg van geloof was in de tijd van het OT zelfs vaak onbekend geworden. Zo bleek het geloof ook onbekend in de dagen van Jezus en Paulus. Ongelooflijk maar trieste realiteit! Jezus en de apostelen liepen daar steeds tegen aan. Denk aan de Joodse leiders die zo vieselijk dachten. Het volk Israël leefde toen in geestelijke duisternis. Het is een wonder dat er nog gelovigen waren (zoals Jozef, Maria, Zacharias, Elisabet, enz). Het geloof was zo onbekend, dat de weg die Jezus en de apostelen verkondigden helemaal nieuw leek (ook voor Saulus e.a.) – maar de weg van het geloof was altijd al de weg die God wees en Mozes onderwees in de Thora.

'Wet doet zonde kennen' (3:20c)

Nu begrijpen we de woorden van Paulus in 3:20c ook (beter). Inderdaad leert God ons door zijn wet wat zonde is en wat niet. Dus krijgen we door de wet meer kennis van wat zonde is. Maar ... betekent dit ook, dat we die zonden niet kunnen afwijzen?

Paulus gaat er steeds van uit dat niemand in staat is de wet na te leven, **tenzij ... je gelooft in Gods aanwezigheid, hulp en kracht**. Want dan kan het wel (ook volgens Paulus). Voorbeelden genoeg in het OT waaruit blijkt dat leven naar Gods geboden **niet te moeilijk was** (Deut 30:11). Zie wat de Bijbel getuigt over **Henoah** (Gen 5:24), **Noach** (Gen 6:9), **Zacharias en zijn vrouw** (Lucas 1:6). Lees ook wat **David** zegt in Psalm 17:3-5 en Psalm 18:21-27 (enz). Zo is er veel meer te noemen. Door geloof was **Abraham** God zo toegewijd dat hij zelfs zijn zoon wilde offeren (Gen 22). En hij is een vader (voorbeeld) voor alle gelovigen. Denk ook aan **Job** en hoe God in de hemel tegenover satan positief spreekt over Job.

Wet doet zonde kennen – God gaf dáárvóór inderdaad zijn wet - opdat zijn kinderen de zonden zouden herkennen en wegdoen. Als mensen dat niet deden was het altijd de vraag of ze wel geloofden (de kernzaak).

Overweeg in dit verband nog eens Romeinen 6:12,17; 1 Johannes 5:3,4.